Be ky Nhu Hung Chu Ho Petrus Ky (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

A LOUER

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 42 (gần trường-học Taberd) — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tóa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

THUỐC NAM

Trong một từ bào kia có đăng tin rằng có một người Pháp khen rằng có nhiều cái hay, mà người Nam chưa biết tìm đến, hay là dùng mà không biết cách dùng, ông đương muốn dụng công xem xét tìm tòi làm giàu cho cái kho thuốc chữa bịnh của người Nam, vừa được tiện lợi và được giá rẻ vẫn vẫn. Lời ấy thật là lời của một người có kiến thức, mà lại dụng công suy xét đã kỹ càng vậy.

Người xưa đã có nói: « Vật nào sanh ở xứ nào, tất là ưa cái phong thổ của xứ ấy hay là chịu rồi cái khí hậu của xứ ấy, vậy dùng những vật sản của xứ ấy để chữa bịnh cho người xứ ấy, thì tất là thích dụng mà có công hiệu ». Tục ngữ ta cũng có câu rằng: « Nam nhân nam được ». Nghiệm hai câu ấy thì đủ biết rằng người xứ nào dùng thuốc xứ ấy tất có phần công hiệu hơn.

Nước ta ở giáp giới với nước Tàu, xưa kia lại theo học chữ nho, tập quán và phong tục, phần nhiều bắt chước của Tàu, đến cả sách thuốc cũng học sách Tàu, cách chữa cũng theo cách Tàu; các vị thuốc cũng dùng của Tàu. Nhưng thứ mình không có, cực chẳng đã phải dùng của Tàu đã đành, cả những cái của mình vốn có mà cũng khinh rẻ lãng bỏ, không ai chịu xem xét tìm tòi, chỉ có những bài thuốc gia truyền, chữa những bịnh lặt vặt, thì mới dùng thuốc nam mà thôi. Nước Nam lập quốc đã mấy ngàn năm, về việc y tế, thì thuốc bắc vẫn chiếm được cái địa-vị ưu thắng, chỉ nhường cái địa-vị rất tầm thường rất nhỏ mọn cho thuốc nam. Bây giờ Chánh-phủ bảo-hộ rất chú-trọng về việc y-tế, đem y thuật Thái-tây sang truyền-bá ở Nước Nam. Người mình cũng đã nhiều người tin dùng, công hiệu thuốc tây đã rõ ràng ra ở trước mắt, đó thật là một mối hạnh-phúc rất lớn cho người Nam. Chỉ khốn vì thuốc tây giá đắt, mà lại mới bán ở các chốn thị-thành, những người nghèo túng cơ cùng, những người ở chốn thôn-quê xa lánh, vẫn chưa được hưởng cái công dụng thuốc tây. Bây giờ nếu được những người tinh thâm y học phương Tây, và những người tinh thâm y học phương Đông, có nhiệt-thành, có nghị-lực, lại có đức kiên-nhẫn, chung tiền góp sức lập ra một cái hội nghiên-cứu thuốc nam. Không tiếc thì giờ, không kể khó nhọc, chia ra làm từng mục, rồi mỗi người nhận lấy một phần, hễ sức đó xét tìm tòi, được vị nào thì xét thử cái tính chất và công dụng cho kỹ càng. Khi thí nghiệm đã thật được rồi, thì theo thứ tự mà biên vào một quyển sách. Vì như một cái cây, thì rễ rỏ từ gốc đến ngọn, cái gì chữa bịnh gì, cách dùng thế nào, tên gọi là gì, sinh ở xứ nào, đều biên chép kỹ càng. Người nào cũng lo làm hết bổn phận của mình, trong năm ba năm, tìm kiếm tất đã được nhiều, khi ấy mới góp lại, lại theo cái bản chất của các vật ấy mà chia ra từng mục, rồi xuất bản mà truyền-bá đi khắp mọi nơi. Nếu đã có người gây dựng lên đầu, chắc là có người hoa theo sau, hết lớp nầy làm, lại đến lớp kia nối, chẳng qua vài mươi năm, các vị thuốc nam tìm ra tất được nhiều, có bổ ích về đường y-tế cho người Nam, thật không phải là nhỏ vậy.

Kỳ-giả còn nhớ rằng độ mười năm trước đây, ở Trung-kỳ đã có một người thầy thuốc ta, học rộng biết nhiều, cũng đã dụng công xem xét tìm tòi, kiếm được mấy trăm vị thuốc nam, lập thành một quyển sách, vẽ cả hình, chua cả tên, và kể cả công dụng và cách thức sao chế của vị thuốc ấy thế nào. Quyển sách ấy đáng lên, triều đình có ban cho phẩm hàm để hưởng cái công biên tập của người ấy. Bây giờ lại nghe lời người Pháp đã kể ở trên kia, thì biết rằng về cái lẽ phải và cái sự tiện lợi nên làm, cũng đã nhiều người nghĩ đến.

Ở đời việc gì cũng thế, đã có người nghĩ đến thì tất có người làm, đã có người xướng lên trước, tất có người hoạ theo sau. Việc tìm kiếm và xét dùng thuốc nam, là một việc rất đúng mùa mà đến ngày nên có. Bây giờ đã có người nghĩ đến, đã có người khởi mào, biết đâu rằng từ đây năm ba năm nữa, chẳng có người xướng lên việc ấy, chẳng có người hoạ theo, mà những vật sinh ở nước Nam, chẳng đủ cung làm thuốc cho người Nam. Đến khi ấy thì những người giàu có và những người ở nơi thành thị được hưởng cái lợi thuốc tây và thuốc bắc đã đành, mà những người nghèo cực và những người ở chốn thôn quê, nhờ được thuốc nam đã thái dụng được nhiều, khi đau yếu cũng không đến nỗi rằng vì không có thuốc thang mà phải nằm co dợ chết. Đó cũng là một việc nên có và sẽ có sau nầy, chớ không phải là một việc ước phỏng mong hão mà không bao giờ có thật vậy.

T. B.

Đức-Trí-Thể dược hội:
Mở cuộc xổ số to.
Ai người yêu mến nước?
Xin cố sức gùm cho.

Kết quả cuộc hát giúp phần thưởng cho học-trò trường Thôilong (Cầnthơ)

Đêm 4 và 7 Juillet 1928, thầy giáo coi trường Thôilong (Cầnthơ) được phép diễn thử tuồng « Bội phu quả báo » của ông giáo sư Phạm-công-Bình. Kép đào trong là học-sanh và giáo viên bổn trường. Tuy tập không đầy nửa tháng mà được công chúng rất hoan-nghênh. Muốn cho vui lòng phần đông người nên hai đêm hết ấy, ai mua giấy cũng không đến được vô xem cả. Nên chi người coi rất đông mà chỉ thâu được có 54$60. Thêm được số tiền của các ngài hảo tâm cho, xin biên lên ra sau nầy:

Ông Nguyễn-cao-Sang	8$00
» *Huỳnh-tấn-Trực*	5 00
» *Võ-văn-Định*	5 00
» *Bùi-trí Nghiêm*	2 00
» *Võ văn Âu-âu*	2 00
» *An-văn-Vlanh*	2 00
» *Phom-phủ-Thi*	2 00
» *Phan-văn Côn*	1 00
Cộng	27$00

Nhập với số tiền trước là: 54$60 + 27$ = 21$60 số tiền trên đây đem qua mua phần thưởng cho học-trò.

Tiện đây chúng tôi rất cảm ơn quí ngài hảo tâm giúp thành việc nghĩa lớn lao nầy chỉ ý nông tri trẻ em ráng học tập.

Bản trị sự:
VINH, NGÔI, ÂNG.

CÔNG-VĂN

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 5 Juillet 1928.

Số đất mà nước đại thành 50 mẫu, tọa lạc tại làng Phước-Đang và Định-Hòa, tổng Phước-hoà, quận Badop hạt Thủ-dầu-một, đã cho M. Louis Delapesse, cựu chiến sĩ, khẩn lạm thro tờ giao kèo ngày 13 Janvier 1927, phê chuẩn lại Hội nghị ngày 19 Novembre 1927, nay định cho M. Louis Delapesse khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh nầy.

Người khẩn phải đóng thuế đất ấy y theo các khoản định trong tờ giao kèo ấy.

Bởi khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại-quốc mà không có phép nhà nước cho minh bạch.

Nếu bán hay là nhượng mà trái các khoản trên đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

∴

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 21 Juillet 1928.

Định bài sự thế chung cho nhà nước số đất 204 mẫu 57.90 tọa lạc tại khánh-hòa (Bastien) mà người kế hưởng gia tài của Diệp-quang-Bình, sự thế chung nầy có đem vào sổ lại sổ Thế chung Cầnthơ.

Khi trừ bộ rồi, thì quan quản Thế sổ thế chung tại Cantho khỏi can dến vụ ấy nữa.

∴

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 5 Juillet 1928.

Số đất 36 mẫu, 91. 40 tọa lạc tại Binh trước nguyên đã cho M. Caspin khẩn lạm vì lời nghị ngày 27 Novembre 1917, nay định trả gì làm đất công của Nhà nước.

∴

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 13 Juillet 1928.

Định bài sự M. Nguyen-van-Sam thế chung cho nhà nước số đất khẩn 77 mẫu 67. 40 tọa lạc Tân-phu-trung (Gialinh), nguyên sự thế chung nầy có đem vào bộ sổ thế chung tại Saigon.

Khi trừ bộ rồi, thì quan quản Thế sổ Thế chung tại Saigon khỏi can đến sự thế chung ấy nữa.

Việt-Nam Ngân-hàng

Nhận lãnh tiền gởi vô sổ tiết kiệm bằng bạc Đông-pháp hay là tiền quan Langsa, *cho lời 5% mỗi năm.*

AI GIẾT NGƯỜI?

Tòa Mytho còn đang tra xét thầy thuốc còn đang khám nghiệm. Tra xét chi, khám nghiệm chi? Tra xét vụ vợ lén thợ-may mà cô mà chết, khám-nghiệm thây người đờn-bà ấy coi tại sao mà chết.

Sự tích như sau nầy:

Mật lén thợ-may khách-trú, chủ tiệm may tại Mytho, nổi danh thợ khéo, nên trong tiệm cả mướn tiểu-công nhiều, mà việc làm không hở. Tiệm mà đắc như vậy, tự nhiên chủ khá lắm. Phải biết tánh-tình khách-trú, nghèo thì nằm co mà chịu, chớ hễ khá rồi, thì làm gì cũng mua một cuốn tự vị (Dictionnaire vivant) để đọc tiếng Annam và mua vui luôn thể. Lại biết khách-trú có tánh hay « Thờ bà », nên hễ có vợ Annam, thì vợ Annam xố mũi. Quyền quản sức về tay người đờn-bà nầy. Mà người đờn-bà nầy không giống ý chồng. Chồng thì tử-tế hiền-hậu, hay ăn mà không hay nói, nhất là với vợ trong nhà; còn vợ, thì tánh-tình quạo-quọ, thương công tiếc việc, hay rầy hay la, đến đổi bạn bè trong tiệm chịu đà không nổi. Thế! quả phải xin thôi. Chủ tiệm biết tánh-tình vợ mình khó lòng, song không dám nói, phải chịu ý vợ để cho lớp thợ ấy thôi, mướn thợ khác, chớ chủ cũng nhìn biết trăm hay không bằng tay quen, sợ cho thợ mới các may không bằng lớp cũ. Chủ lo sự ấy khẩn lắm. Từ ngày đem thợ mới vào làm, mối hàng mất hết. Tiệm càng ngày càng ế ẩm. Tiệm ế thì bỏ số tiền thâu, còn tiền xuất thì không thể bớt. Chủ tiệm đã quạo. Mua nhan đèn lên chùa Bà thề quyết bỏ tánh sợ vợ. Thề rồi về mới rầy vợ: Tại mi tại ngỏ om-sòm. Con vợ quen tánh « Hà-đông » trở dọng phủ trăm mà chồng không nhịn. Xô bác-cẩu với nhau cũng ưừa. Không rỗ hai đàng có chiến hay không mà khuya lại phòng ai nằm ngủ. Sáng ngày chủ tiệm may vì trôn đêm nằm một mình có hơi lạnh, dân-nãn nên mới kêu, mở lời mơn-trớn, nào hay kêu « Mà thằng Mẻnh ơi, mà thằng Mẻnh hỏi, mà mà thằng Mẻnh » không thèm lên tiếng. Nghĩ cho « Mà thằng Mẻnh » còn giận nên chồng vô mùng o-bế. Vào rồi mới hay — cửa cửa. Nghiêng tai nghe hết thở. Chồng thất kinh mới la « Xẩy ấi! xẩy ấi! » trong nhà chưng hửng. Hỏi tại sao mà chết? — Không có biết! Ngộ không có biết!

Hỏi phải tại giận bức mạch mà chết không?

— Không!

Phải tại nị lánh mà chết không?

— Cũng không!

— Cũng là không lửa!

Uả, tại sao mà chết?

Không có biết! Ngộ không có biết!»

Quan Biện-lý Mytho không cho chôn, phải lương-y khám nghiệm.

Chưa biết lương-y khám-nghiệm từ thì rồi lên án làm sao; chớ theo như lý đoán của người Annam, giận bức mạch máu mà thác, xưa nay lắm có. Giận quá trí, chết giấc, chết gió, một hồi thì có, chớ chết thiệt thì không. Có ấy nên bạn-nhân nghĩ cho người đờn-bà ấy, nếu chẳng phải bị chồng đánh sẩy lạy mà thác, thì cũng bị kẻ oán tra độc được.

Lấy ha lẽ để mà xét, thì nói chồng đánh sẩy-tay cũng chẳng đáng nghi, vì chủ thợ nầy có vô hội « thờ-bà » — chưa rõ hội Saigon hay là hội Mytho — có thể thốt nặng lời lắm, thì bất quả, gượng mà cầu lấy qua lại để là hết sức, chớ không lý dám đỡ tay, động tới cho tan ngả nát ngoài. Lẽ bị thuốc thì chắc hơn; vì « Thiếm nó » theo như tánh-tình của thiếm, ngoài chồng thiếm, thì không còn ai ưa thiếm; mà nhứt là bạn-bè trong nhà lại càng không thương hơn.

Nghĩ vậy mà khoan, để đợi lương-y khám-nghiệm rồi sẽ hay, ai giết người thì biết.

LÂM-VĂN-NGỌ

CUỜNG-ĐÀM
Đi xem lễ tôn vương Cao-miên

... Đang nằm chèo queo ở trong xó nhà, bỗng có người đi điền-xa tới trước cửa, ngừng nghe một cái rột, lại nghe tiếng giày lộp-độp lần vào, kế nghe tiếng gõ cửa cộp-cộp. Điền nằm chèo-queo đó, tăng-bằng và nói: « Ai đó? Được phép vô yết-kiến, mỗ nằm đây! » Tiếng nói chưa dứt đã thấy anh Lùn là bạn họ: thuở hồi còn xưa, bước vào, Điền và Lùn cười nụ nhau, gọi là chào mừng nhau gặp gỡ. Anh Lùn nói: « È Mã-xứ Đề-na! Sửa soạn hành-lý đi, khuya nay 15| 3, 4 giờ sáng, mỗa đến đây, rồi anh em mình đi xem lễ « tôn vương » trên Namvang, nghe? »

— « Chả! Không đi rồi đa xi-don (di-donc) à! »

— « Sao vậy? Mỗa đến đây rồi đi, có 2 anh em mình đi thì rộng rãi quá! Chớ trong 2 tháng nầy nghỉ, bộ ở nhà nằm co đặng làm ra với vợ con sao? Không đi mỗa phiền lắm đa! »

- Không phải là làm vạ ai, nhưng mà mỗa có tánh không ưa « đi khinh » xe-hơi vớ gì hết đâu xe-hơi của mỗa mua mỗa sắm không chịu đi nữa, à? Thôi, mấy khi anh em đến rủ mỗa phải vị-tình, và phải « mại-hơi » chút đỉnh vậy chớ! » Khuya 3 giờ đồng-hồ reo nó vậy ấy là, giựt mình thức dậy thì liền ngồi điền-xa ủi đến. Nửa muốn đi sắm cọi miệng rửa mặt, nửa muốn ngâm vậy mà đi. Nhưng ở đời phải làm cho đã bổn phận từ sáng tới tối, nên buộc lòng, phải đi rửa mặt.

Xong rồi, lên xe, anh em ngồi ngó nhau mà nói chuyện khảo, cười nói, nói cười, mà bỗng đến « Bắc Ba-nam » thấy một gioe điền-xa hơn 20 cái. Lớp đưa qua, rồi đưa lại, đợi thôi mỏi mắt. Anh em mới lật nắp thùng xe lên, bưng bánh mì đồ hộp ra mà xực no quá đổi. Xe qua được « bắc » rồi thì a-lon, đồng...

Gần tới châu-thành Namvang, dòm hai bên đàng thấy đất sau mà thấp quá, thấp hơn cái đàng đắp, mà đàng lại hẹp, xe lại nhiều, sốp-pho nào lơ đinh như Điền nầy ắt xe chạy xuống hố chơi rồi. Theo mé lộ thấy những « ông sãi » vấn chăn vàng, tay mang cái bầu tròn đi dáp-dều, bỗi anh Lùn các ông sãi đi đâu đó, anh Lùn nói đó là bọ đi « xin cơm » mỗi ngày đa! Còn lớp thì nhà vua triệu về đặng tụng kinh cầu nguyện đức tân-vương đó. Xe-hơi lúc nầy chạy rất chậm mà còn sợ không khỏi đụng người ta; chạy vòng vòng châu-thành kiếm « phòng ngủ » mà ở trọ. Kiếm ngoài không có nơi nào còn trống đến nầy nói vòi anh Lùn rằng: « Thôi, mình đi kiếm coi thời thật ở chợ có trống hơn, mình lót giấy mà nằm khỏi tốn! »

Anh Lùn cười và nói rằng: « Lên đây đừng nói vậy rồi lỏ cái mồi điên, họ chụp hình để nhựt-trình đa! » Kiếm chỗ ở trọ không đặng muốn rơi lụy, vì trời tối, vì đất lạ, nên anh sốp-pho biểu đi lại phía đàng kinh có người các chú quen với y, xin vào ở trọ coi được không? Xe chạy lại đó, kiếm từ căn nhà, hễ thấy tiệm chệc thì rà rà nhìn mặt coi, cứ nhìn hơn hai chục cái mặt chệc, mà mặt nào mặt nấy lạ quắt! Bỗng nghe anh sốp-pho la lên rằng: « Hãy, chú C... à! mạnh giỏi! » thì thấy trong một cái tiệm bước ra một chú chệc bắt tay sốp-pho và cười bi-hỉ. Điền lo đâu ra đâm trong tiệm thì thấy tối thui, chỉ có một ngọn đèn leo lét và những bao gì sùm-sum sồ-sề đề chật. Điền nói nhỏ với sốp-pho biểu đừng nói chuyện ở trọ đa! Nếu ở đó hai giờ đồng-hồ chắc chết ngột. Sốp-pho hỏi vậy bây giờ tính sao?

Anh Lùn chắc lưỡi và than: « Phải có ai người ở Nam-kỳ mình quen, mình xin tá túc một vài đêm chắc đặng.— Thôi thì bây giờ đi chơi, chớ ở đây làm gì? » Xe chạy vòng vòng không biết chạy đâu, mà có đường anh sốp-pho rằng: Coi chừng lạc đàng ngộ anh! Chạy tới một rạn đàng ngó sao giống hịch như đàng Thủy-binh ở Chợlớn, là thấy hai bên buôn bán toàn khả-b-t-rủ không. Hỏi họ nói là « đường Bon ». Ngừng xe vô « tiệm nước » ba người ngồi một bàn dựm ba cái mặt lại, xem cái mặt nào mặt nấy méo xẹo không đáng một su rưỡi! Anh Lùn thở ra, anh sốp-pho chả: lưỡi, Điền nầy nhịp cẳng mà lắc đầu, buồn cho đến chộc bưng đồ lại mà không ai ngó thấy, hay là không ai thèm ăn, hoặc muốn thy-chay sao đó! Một lát ai nấy nhớ sực lại giựt mình, ba cái trán gần cụng nhau lại mới.

Uống nước, ăn bánh xong trả tiền rồi cũng lên xe, chạy vòng, chạy tới chỗ cái chùa-miên thấy đèn đuốc sáng trưng đến nơi đến ông vua cũng thấy thiên-hạ chật đàng đèn điền chói lòa không thua gì « Hội-tân Vương » thuở xưa mà Điền nầy có dự xem đó lận! Vui quá! mà anh Lùn anh buồn xo. hỏng nghe vắng-vẳng bên tai rằng: « Nè đi đon! Nay là mới tối thứ bảy (21-7-28) mình còn phải ở chơi ít lắm cũng một tuần lễ, mà khô-quá, không có chỗ ở, biết làm sao đây? »

Điền nghe anh Lùn than-thở như vậy, nên nói rằng:

« Thôi thì mình đề xe hơi đây cho anh sốp pho giữ... »

Anh Lùn liền hỏi « Còn mình đi đâu? »

Điền nói cách tinh-táo rằng: « Còn mình đi bộ về Saigon mướn phòng mà nghỉ, rồi mai sẽ lên... »

Tội nghiệp anh sốp pho đang buồn, lòng tai nghe Điền nói, liền cười ngất rồi quây xe rẹt... rẹt... mà chạy đi nữa. Chạy quanh lộn một hồi đến gần đàng kia, không thấy bầu cui gióc đàng nào, mà xe hơi bị trái-h người ta, phải bỉ cái mũi vô trong lề đã bể-bẻ rặng mệt cái rột, dội lại đụng cái mũi xe hơi ở đâu ngoài sau đàng bỗ tới. Xe ngừng, thiên hạ bu lại chật nức, không biết họ muốn khiên xe mình mà đi hay là muốn coi có hư hao gì đặng đề nhựt-trình nên Điền sự lâm, sợ họ đề nhựt-trình xấu hổ. Điền nghe trong đám đông người đó có tiếng rõ: « È ta! xe nầy ở Saigon lên ta! Coi có quen hôn! » Điền nghe nói, bụng vui rằng: « Ung-ai ông lang ông địa cho họ nhìn mình là quen cái chơi » Thì lại nghe anh Lùn ảnh nói: « A, bông-rua thầy mười! Trời ơi! may biết là chừng nào? Tôi... tôi đi kiếm nhà quen mà không có » Nói rồi Lùn nhảy xuống xe, trợt nhằm miếng gì không biết, hay là tại ư ừng quá không biết, mà ảnh té và đầu vô

Feuilleton n° 718

TIỀN CẢI

CUỘN

HỒI

Tra độc-được, bà

Hoa-lâu-Tinh. — Ông Nguyễn-văn-Thanh tôi lấy làm cảm ơn cô tri (là điền chủ) ở Bởi qui ngài vì qu mà đành để cho tôi khá không thua bạc Tôi đây hèn mọn mình cho nên tôi tự thất bại cho kỳ trước đ tu của qui ngài b hèn mọn là tôi đó c Nay có mấy lời c gặp chuyện cũng lo qua.

Chả liệu

Kho trừ dỡ Đông-Pháp có người thơ-toán coi cho Annam thông thạo về sắt. Lương bổng Ai muốn xin l giấy chứng chỉ nghề, bằng khó vô ích.

TIỆM HỒ M. Fran Ở Chợ-cũ 76, Rue

Cho hay. Mới tiếp đặn tây mới qua nh Kỳ này hột François Sự bì định giá thấp re Xin mời qui

cái cửa xe một cái bốp anh Lùn vừa vỗ trảng vừa bắt xua thầy mười kia Biên thấy anh Lùn có tài giỏi. là vì ảnh tựa đầu vô tấm rèn sắt mà không khóc, lại cười rhâm chím với thầy kia thiệt tài quá, nếu Biên như vậy chắc phải mua bánh mà giỗ mới nhình khóc lận đa!

Nghe thầy mười kia nói chuyện với anh Lùn rằng:

« Vậy thì vô nhà tôi mà nghỉ! Nhà tôi rộng rãi lắm ».

Anh Lùn kéo tay thầy mười mọ lên xe b ều chi đàng lại nhà... Biên thầm ngẫm khen thầm: « ay quá! Bỗ ràng Thành hiền xua nói « tiên hung hậu kiết » mới đụng kia buồn nghiến, lại gặp liền người quen, cũng là lạ cho mình đứ chớ! »

Xe chạy tới dãy phố lầu, gần mé sông, thầy mười bảo ngừng rồi anh Lùn giới-thiệu cho thầy mười biết Biên, Biên biết thầy mười, kế dắc vào trong nhà, dần lên lầu ngồi nói chuyện. Thầy-mười nầy gốc ở C L nên biết cách tiếp đãi theo tục người Annam-mít, kế thay đổi đồ mát cho thong thả. Rồi lên xe đi nữa, đi một hồi cũng trở về rầm nghỉ. Biên có cái tật, bề nằm xuống thì ngáy phò-phò, không phải như bọ mà nằm rồi suy nghĩ việc đời cho rõn trí. Sáng ra, (ngày 22-7-28) thừ sớm mặc đồ vào, rồi rủ nhau đi xem lễ. Bữa nầy đức đi xe hơi vô thềm trước nhà mà đề nó đó, không cho nó đi coi, là vì sợ nó hay ăn đá bê-bê nữa.

Đi lại của thành ông vua, thầy đờn-ông đờn bà Annam, Khách-trú, Cao-mên, Tây, Chà, đứng đông chà chà là đông, Biên b ều thầy mười dắc vào, thầy nói « không được » bởi mình không có giấy phép, hoặc giấy-mời, nên vô không đặng.

(Còn tiếp)

LỜI CẢM TẠ

Tôi đầu tỉ thâm-hơn ông bạn tôi là ông Nguyễn-văn-Thơm mặc dầu, chớ tôi lấy làm cảm cảnh lòng qui ngài cử tri (là điền chủ giàu có).

Bởi qui ngài vì quá yêu cử chi tôi mà dành để cho tôi một số thăm quá khá không thua bao nhiêu.

Tôi đây hèn mọn độc chiếc có một mình cho nên tôi tự biết đầu mà tôi thất bại chớ kỳ trung đó là sự vinh d ju của qui ngài b-n cho một người hèn mọn là tôi đó chứt.

Nay có mấy lời cảm ơ và thệ cử gặp chuyện công ích chẳng dám bỏ qua.

Này kính:
FRANÇOIS SỰ.
Chủ tiệm hột xoàn và điểu chế Saigon.

Kho trữ đồ của sở **xe-lửa Đông-Pháp** *có cần dùng một người thơ-toán và một người coi kho Annam, nhưng phải thông thạo về khí-dụng bằng sắt. Lương bổng khá lắm.*

Ai muốn xin làm thời phải có giấy chứng chắc tử tế, thạo nghề, bằng không có đừng xin vô ích.

TIỆM HỘT XOÀN
M. François SỰ
Ở Chợ-cũ 76, Rue Vannier — SAIGON

Cho hay.

Mới liệp động hột xoàn bên tây mới qua nhiều lắm.

Kỳ nầy hột tốt thật tốt. M. François-Sự bán giành mối nên định giá thấp rẻ lắm.

Xin mời qui bà đến xem.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

MYTHO

Cuộc đá banh ngày 29 Juillet

Tại sân Mytho lối 4 giờ chiều ngày 29 số hội thể-thao Bentre qua đấu với hội Mytho. Khán-giả đến đông vô số, đã thấy đông chàng Mytho hoan-nghênh cuộc đấu-chu ngày 8y hết sức. Bên Mytho tiếc vì có nhiều áng lạ la nên Kỹ-giả xin miễn đăng hàng ngũ, chỉ biết một hai áng như M M. Coln (de Giadinh) Antoine, Lê, Dessollier, Paul, Anna, còn bên Bentre nữa ai có đi coi bên Bentre thường thì biết một mấy ông chiến tướng cầm mèn đó là M M. Truyền, Luông, Huệ, Trim, Vậy, Tân, Thế, Litng, Lâm, Hương.

Vô nữa giờ đấu tay Bentre bị ngược gió mà lại được ăn luôn ba bàn mau như nhảy mắt. Phục thay bên Mytho là tuy thua luôn vậy chớ coi bộ không ai ngã lăng vì trong hàng tiền-đạo các ông Coln, Antoine, Dessollier đều là tay có biết sự ăn thua trong cuộc đấu còn rồi nên không ai rằng chi, phần chân công-kích hịch-liệt luôn nên tay Bentre ăn mất bị nhét là M. Coln mạnh quá cũng đương hậu tập mặt biết bơi coi bơi xui. Nghỉ giải-lao qua nữa giờ sau Mytho gỡ lại hai bàn hay lắm! Rốt cuộc Bentre ăn ba, Mytho gỡ hai. Còn thua lại một bàn.

Lời phê riêng — Bên Mytho chiến tướng nào cũng hay nhưng tiếc thay thể khi nhơi hợp lại chơi nên không ai biết ý ai, làm ra mạnh ai nấy kiếm công Coln mạnh giỏi đem banh xuống thường nhưng mạnh hỗ nang địch quân hỗ. Bên Bentre biết ý nên cũng đương lại kịch liệt. Antoine, Dessollier và người gốc trái lẹ làng nhưng rất coi bộ gầu sức bị hàng hậu tập giực banh bỏi. Arrière hay nhưng rất nhu giỏi đều. Mytho ở nhân bên lớp hàng nên sự hay thua nhiều cái oan.

Bên Bentre cũng khá khá đều lại nhờ biết cách giao banh (petites passes) nên đem banh xuống như nước chảy. Truyền, Luông mạnh sức cũng hay, nhờ Hương, Trim, Vậy giao banh nó gần lắm nên ăn bàn nào cũng giỏi cả. Trung ương có Lâm, Thế và Tân như ba cây trụ đồng, banh đâu Lâm có đó luôn hay thiệt. Huệ và Liêng cũng banh gấp rất hay lắm, mảnh lới nhiều lại hóa nhỏ, công chàng ai cũng khen Huệ tất.

(Nhiều bữa đá vui lắm, nhưng một điều tệ là Mytho có khán-đài mới mà khi mới khách Bentre qua lại cho lội bùn mất hết đã đi, không được ghế ngồi như lúc Mytho qua chơi bên Bentre.

Xong cuộc chiến lường đi nhà hàng Grand hôtel giải lao, nghe nói cuộc nầy ông phó hội trưởng là ông Bầy đãi nữa. Chiều lối 5 có cỗ gánh Phước-Cương giúp một đêm cho hội Bentre, thiệt nên khen cái lòng hảo tâm của M. Cương vậy.

Một người đi coi.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Cap Padaran** ở *Pháp* sẽ đến lối 4 Août.

Chiếc **Porthos** ở *Pháp* sẽ đến lối 7 Août.

Chiếc **Paul Lecat** ở *Trung-quốc* và *Nhựt-bổn* sẽ đến lối 3 Août.

Chiếc **Compiègne** ở *Tonkin* sẽ đến lối 8 Août.

Chiếc **Merlin** ở *Singapore* sẽ đến lối 8 Août.

Chiếc **Roume** ở *Tonkin* sẽ đến lối 5 Août.

Chiếc **Paul Beau** ở *Singapore* sẽ đến lối 8 Août.

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Paul Lecat** sẽ chạy đi *Pháp* lối 6 Août.

Chiếc **Compiègne** sẽ chạy đi *Pháp* lối 10 Août.

Chiếc **Cap Padaran** sẽ chạy đi *Tonkin* lối 8 Août.

Chiếc **Porthos** sẽ chạy đi *Trung-quốc* và *Nhựt-bổn* lối 9 Août.

HAIPHONG

Lễ truy-điệu các người bị nạn ở tàu « Cap-Lay »

Nhắc lại rằng đến hồi 8 giờ sáng hôm thứ hai 30 Juillet nầy, tại nhà thờ bên Giáo, nhà thờ bên Lương và chùa Vân, sẽ cử-hành lễ độ-vong các người bị nạn ở tàu Cap-Lay

Quan Thống-sứ Robin sẽ xuống dự lễ, cùng với các thân-hào Hải-cảng.

Sau đó các ngài sẽ đến viếng mộ những người bị nạn và đọc diễn-văn.

Quan Đốc-lý ông cũng phái cúc ông thiên-hộ làm lễ trước độ vong và cả các sự vui bàn âm-nhạc cũng dự vào. Đêm rước sẽ cử-hành cùng một ngày với lễ chiều hồn của chú Khách Seo có một một người con gái và 3 đứa cháu bị chết đắm.

QUẢNG-BÌNH

Đi đa hiếp quả.

Ở làng Trung-quán, thuộc Quảng-ninh, ngày tháng 12 số 7y ra một ông Đa-đế rồi ghé gởm, sau lấy người đàn-ông và đàn-bà xóm đánh một người thợ may tên là Đối gần chết. Phải phái về khám, phải đem đi nhà thương Đồng-hới điều-trị. Mấy người đáp thì giải về phủ. Nghe đâu đương có việc lôi-đã ấy thế nầy:

Ngày tháng 3, tên Nguyễn-Tùng biết tên Đối đi may khỏi, gần lúc nửa đêm mò đến nhà hắn mà chửi vào mặng vợ hắn. Vợ tên Sy tìm đến lại la làng, thì hàng xóm lại và cứu lác ấy tên Đối cũng vô luôn, thấy thế phân xử minh bạch, rồi cuộc vợ chồng tên Đối xin làng thả tên đó mạt ấy một tên đó (là vì nhà tên Đối nghèo, sợ làm ra e có lụy chăng).

Hàng xóm cũng đều thuận, việc ấy được êm. Chẳng hay tên Tùng không biết tự hối lỗi mình, lấy việc bị bắt bên nọ làm xấu hổ, quyết lập kế để trả thù. Ngày tháng tư tên Tùng khiến hai người chị em nó ra chợ gây đập vợ Đối, vợ Đối chạy thoát bỏ chạy về nhà, thì hai người kia cũng theo về đập. Xét có bốn tên Dội, Kham, Xuỡi và Tôn đến đến nhà tên Đối, xông vào kéo hắn ra đập đến nhừ, đoạn đá xuống ao, sau đem vào lên vườn ông cho bỏ ở làng đó. Báo phủ khám, rồi bắn thì đến nhà thương, bắn thì đến phủ-ly. Mấy tên đàn-bà kia đã bị giam it lâu rồi được tha vì đờ sau thoả. Đến nay chưa biết quan trên xử thế nào.

Phong-hóa suy-đồi, luân-thường bại-hoại, người đâu cả đến hạng người như thế, đã lẽ không biết thẹn, trở lại tạo oán gây thù, dám làm những điều trên chẳng sợ phép nước trường trị, dưới chẳng e những người thóa mạ.

Xin quan trên thẩu tình mà trừng-phạt mọi kẻ gian-ngoa.

Ngày khai trương 14 Juillet 1928
THANH-NIÊN TÂN-TIẾN
THO-QUÁN
(Les jeunes Progressistes)
[illegible], rue d'Espagne, [illegible]
Directeur Gérant:
F. J. POSTANH
Publicité et Agent d'Affaires
Lãnh biên và đồng niên, vở, sổ bộ, thiếp, giấy tờ, đề biển, phát thiếp và thiệt rẻ.
Bán và cho mướn sách vở cho học-trò đúng, đẹp, tiếng, truyện, tiểu thuyết, nhựt-trình, tạp-chí chữ quốc-ngữ, lang-sa, có thể hỏi ich cho tỉnh-thần phong-hóa của nước nhà.
Librairie choisie — Papeterie nouvelle
Sách vở lựa thiệt kỹ lưỡng — Giấy kiểu mới
Bạn trẻ! Hãy giúp người thanh niên!

Cùi chụm

Tại Mé sông Bến-Chùa (Thủ-dầu-một) mua nhiều tinh giá thật rẻ.

Ai muốn mua xin đo nơi Bến-Quán.

INJECTION PEYRARD
Thuốc thọc biến nầy chỉ ra đã tên rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ
ĐỀ TRỊ BỊNH ĐẠU-LẬU
mới bị hay là có đã lâu rồi
Trong 3 ngày
A-Rập đăng thuốc nầy thì tánh bịnh hết 321 ngoài 7 thao lớt phải xin Lương-y ở Alger) chạn cùng các nhà thuốc đều đã danh.

Gởi 0$63 (có gởi thơ) cho Mme **Nguyễn-thị-Truyền**, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua một cuốn tiểu-thuyết **TÂM-LÒNG NHI-NỮ**, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

Hỡi đồng-bào!

Hãy mau mau vì nghĩa vụ vì quyền lợi mà vô hùn bán vải của M. François Sự tổ chức.

Xin viết thơ ngay cho M. François Sự chủ tiệm hột xoàn ở 76. Rue Vannier Saigon.

Xin chịu mấy cổ phần mỗi cổ phần là 20$00.

NHÀ NGỦ KIM-THỜI HIỆU:
Hôtel TRƯƠNG-NGỌC-NHIỀU
Ở đường Amiral Coarbet, từ 35 tới 41
« Ngang hàng Chợ-mới » Saigon
Trước kia là Nam-Châu Khách-Lầu
Phòng mới đọn lại rất có nghi tiết sạch sẽ và lớn, rộng, mát-mẻ theo cách vệ sanh lắm. Trên lầu và từng dưới đều có máy nước nhà tắm (douches) và cầu tiêu máy theo kiểu tây. Có chỗ để xe-hơi rộng-rãi và cũng có cho mướn xe-hơi.
Kính mời quan khách xin thừa dịp đến nơi phòng của chúng tôi thì an chiếu cố chúng tôi chẳng hề quên vậy.
Chủ-nhiệm Quản-lý
Kính cáo
TRƯƠNG-NGỌC-MẬU

VỀ VIỆC TÀI CHÍNH

Ngày 4 Août 1928.

GIÁ BẠC

	4-8	3-8
Nhà-nước	12F.75	12F.75
Ngân-hàng Đông-pháp	12 75	12 75
Banque Franco Chinoise	12 75	12 75
Banque de Saigon	12 80	12 80
Financ. Fac. et C.	12 75	12 75
Hong-kong Shanghai	12 80	12 80
Chartered Bank	12 75	12 75

∴

MÈ CỐC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá tàu 100 kilos

	Par piecul de 60 k.	Par 100 k.
Vinhlong	3$56	5$26
Gocông	3.90	5.74
Bai-xau	3.62	5.32
Bacliêu	3.72	5.47
Gạo trắng thường	3.50	5.15
Namvian — Gạo trắng	3.46	5.08
Gạo đỏ	3.17	4.67

PHẢI CÓ CHỨNG BỐ BÁ MAO KẺ HAI MÀU CỦA HÌNH
SANTAL MIDY
(Sẩn-đàn Mỉ-đy)
Thuốc cây hiệu và đã hiệu đã có bán ra tại đó y Âu thầy bán Đông y đều đồng.
Hỏi bán tại đó ở Đường Thủ-dầu, tỉnh Thủ-dầu-một Cochin.
Có bán tại: Dược phòng L. SOLIRENE, Saigon. Tân-thị Bùi-Phạp-Tiệt dược-phòng Saigon. Phát-hành dược phòng G. CHANTE, Cholon

MUA VÀN TẶNG SỐ

Văn quốc-ngữ của tôi giá bán 1 cắt 1 cuốn, vì nào mua sỉ tôi cho huê-hồng 50o/o, mà phải mua cho đúng 100 cuốn, thì tôi tính có 5 đồng bạc.

Đi vay, nếu mua 100 cuốn, tôi sẽ mua 1 cái giấy số S. A. M. I. P. I. C. tặng thêm, thì thành mua 100 văn có $500, vì giấy số nầy giá 2$00 mọt số.

Văn mua bán có lời cũng khá, may trúng số bạc ngàn, bạc muôn, thì còn chi thủ bằng?

Tôi sẵn lòng gởi cách Contre remboursement và tiền gởi về phần tôi chịu.

Qui-vị mua văn, sẽ đăng tên vào tờ L. T. nầy.

Lê-Mai B. Postale 70 Saigon

GÂY MÔN
Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ
Làm cho Sung tức mau mau, ấy là một vị thuốc của Không-y trở bình.
Chánh cây hiệu bán chánh tại tiệm tạp hóa Chú Đoàn và tạp hóa Chú Sáu Cần Thơ đều đang có.

Nguyễn-phan-Long « Học-đường »
Đường Legrand de la Liraye — Saigon. Từ số 204 tới số 214
TỰU TRƯỜNG NGÀY 1er AOUT 1928
(nhằm ngày 16 tháng sáu Annam)

BỰC TRUNG HỌC ĐỦ BỐN NĂM
Năm thứ nhứt: 1re année.
» » *nhì:* 2e »
» » *ba:* 3e »
» » *tư:* 4e »

BỰC SƠ HỌC
Lớp ba: Cours Elémentaire
» *nhì:* » *moyen.*
» *nhứt:* » *supérieur.*

« Huỳnh-công-Phát » Học-đường
19 à 33 Bd Kitchener (*Cầu-ông-lãnh*) **Saigon**
Téléphone: 438

Bài trường ngày **30 Juin 1928.**

Tựu trường ngày **1er Août 1928** *nhằm ngày* **16** *tháng sáu Annam, Bởi bổn-trường chọn được ràng Giáo-sư Tây và Nam thiện nghệ về sự giáo huấn, có Cấp bằng chứng chỉ tài năng mỗi vị, nên thường năm sĩ tử nơi bổn-trường ra ứng thi đều đậu được nhiều.*

Hội thi Văn-bằng Sơ-học năm nay (11 Juin 1928) tại Saigon, toàn cả sĩ-tử ứng thi là 644 trò, chấm đậu được có 362 trò mà thôi.

Bổn-trường chọn đi thi 20 trò, đậu được 18 trò, có đăng tên dưới đây:

1- — Lưu-văn-Bửu (Cholon); 2. — Huỳnh-văn-Ưởng (Cholon); 3- — Trần-văn Nhiều (Giadinh); 4- — Trịnh-nhứt Hồ (Bentre); 5. — Lê-tòng-Bá (Cholon); 6- — Lê-công-Khải (Cholon); 7- — Nguyễn-văn-Chiêu (Bentre); 8- — Cao-văn-Tập (Giadinh); 9- — Trần-văn-Quan (Bienhoa); 10- — Châu-thanh-Qui (Cantho); 11- — Thái-văn-Câu dit Đất (Saigon) 12. — Hồ-văn-Châu (Laos); 13- — Thái-hanh-Tòng (Soctrang); 14- — Lưu xiêu-Khiên (Soctrang); 15- — Dương chư-Lên dit Lành (Soctrang).

(Nơi đây chẳng phải sắp theo thứ tự tài năng).

Mấy vị giáo-sư dạy nơi bổn-trường:

1- — Mme Charles Robin, Brevet Supérieur et Certificat d'aptitudes pédagogiques, ex-institutrice de France, (có Cấp-bằng Thượng đẳng và Cấp bằng thiện nghệ về khoa giáo huấn, cựu nữ giáo bên Đại pháp.

2- — Mme Pitou, Brevet Supérieur et Certificat d'aptitudes pédagogiques, ex-institutrice de France (có Cấp-bằng Thượng-đẳng và Cấp-bằng thiện nghệ về khoa giáo huấn, cựu nữ giáo bên Đại-pháp).

3- — MM. Marian, Professeur au Lycée Franco Chinois (Cholon) (Giáo-sư trường Đại-học Pháp-Hoa (Cholon).

4- — Dương-ngọc Phụ, Bachelier es-lettres (Tú tài về khoa văn Pháp)

5- — Phạm-trọng Hỉ, Bachelier en philosophie (Tú-tài về khoa Lý-học).

6- — Liên, Bachelier local (Tú-tài Bản-quốc)

7- — Hoàng-minh Giám, Diplômé de l'Ecole Supérieure de Pédagogie de Hanoi ex-professeur (có Cấp-bằng trường Cao đẳng Sư-phạm Hanoi cựu Giáo-sư.

8- — Nguyễn-văn-Bá, ex-professeur de l'Ecole Normale d'Instituteurs, Saigon (cựu Giáo sư trường Sư-phạm, Saigon).

9- — Nguyễn-khoa-Tú, Diplômé de l'Ecole Supérieure de Pédagogie de Hanoi, ex-professeur, (có Cấp-bằng trường Cao-đẳng Sư-phạm, Hanoi, cựu Giáo-sư)

10- — Nguyễn-trong-Hỷ, ancien Etudiant de la 4e année de l'Ecole Supérieure de Pédagogie de Hanoi (cựu học-sanh năm thứ tư trường Cao-đẳng Sư-phạm, Hanoi).

11- — Ngô-châu-Danh, ancien Etudiant de la 4e année de l'Ecole Supérieure de Pédagogie de Hanoi (cựu học-sanh năm thứ tư trường Cao-đẳng Sư-phạm Hanoi).

12- — Trần-thương-Tuấn, Diplômé de l'Ecole Normale d'Instituteurs, Saigon, ex instituteur titulaire (có Cấp-bằng Tốt-nghiệp trường Sư phạm, Saigon, cựu Giáo-thọ).

13- — Trần-xuân-An, ex-professeur, adjoint au Đốc-học de l'Ecole provinciale de Bình-thuận (cựu Giáo viên, quyền phó Đốc-học trường tỉnh Bình-thuận)

14- — Châu phước-Tùng, ex-instituteur de l'Ecole Nguyễn-xích-Hồng (cựu Giáo viên trường Nguyễn-xích-Hồng)

15- — Lê-tấn-Các ex-instituteur de l'Ecole de Rạ ngiá (cựu Giáo viên trường Rạchgiá).

Le Directeur, propriétaire,
HUỲNH-CÔNG-PHÁT.

NOTA. — Về khoa Văn-bằng Tốt-nghiệp, bổn-trường sẽ dạy đủ bốn lớp 1re, 2e, 3e và 4e Année, song kỳ tựu trường nầy mới có lớp 1re, 2e và 3e Année.

Feuilleton n° 718 — Du 4 Août 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ TƯ

HỒI THỨ XV

Tra độc-dược, bà Vinh-Phọ giết đôi ba mạng.
Trí kế-mưu, Monte-Cristo cứu từ hai người.

(Tiếp theo)

Hoa-lăn-Tinh. — *Thì nói-tôi cũng vậy hoài, chớ có sao. Cô thêm cả bỏ gì đâu. Thì cũng rầm một chỗ, trong chơn không cả đáng, miệng mở chẳng ra lời vậy mà.*

A-vi-Nhi. — *Nói cũng còn thương con như thường. không giận hờn gì hết phải chăng?*

Hoa-lăn-Tinh thở ra rồi đáp. — *Nói tôi thương tôi như thường, cô chê mà giận-hờn ghét-bỏ!*

A vi-Nhi. — *Phải, đúng biết: tánh-hạnh như con vậy ai mà ghét chưa đâng.*

Hoa-lăn-Tinh gượng cười mà không nỏ mở.

A-vi-Nhi tiếp hỏi: « Con ngoại chưa đơn sao?

Hoa-lăn-Tinh. — *Con chẳng biết là bình gì mà bà cô-bà nằm không an, tay chơn hay giựt, lại hay thấy quấy quá. Như hồi-hồm mấy ngoại tôi nói thấy hồn xuất ra bên mình, phất-phơ đó-đó. Ngoại tôi lại thấy ma quỷ ai hiện ở bên giường, đi rồi đi lui, kêu động bầu ly trên bàn để dựa bên giường của ngoại.*

A-vi-Nhi. — *Lạ không! Thuở giờ ông chưa hề nghe thấy ngoại chưa nói phải bình la ấy lắm nào mà!*

Hoa-lăn-Tinh. — *Thì tôi đây cũng vậy cô-ô, ông! Tôi mới thấy lần nầy là lần thứ nhất, chớ thuở giờ cô đâu lạ vậy. Hồi sớm mai nầy phải có ông, ông coi. Tôi sợ hết hồn: ngoại tôi làm như điên dại. Ông biết cha tôi là người tánh-tình lỉnh-lác lắm chớ, mà hồi sớm mai nầy cha tôi thấy cha tôi giống thiết kỉnh.*

A-vi-Nhi. — *Nói vậy hay vậy, để rồi ông coi ra sao; chớ thật ông nghe con nói ấy giờ ông lấy làm lạ lắm. Nói tới đây cô bế vào cho Hoa-lăn-Tinh hay, nói-ra vì rồi. Bạc-lăn-Tinh mới nói với thầy A-vi-Nhi:*

Nói-ra vì rồi, mới ông lên coi thử.

A vi-Nhi. — *Còn con! Con không đi lên với ông sao?*

Hoa-lăn-Tinh. — *Thưa không! Ông cứ việc lên đi; để tôi trốn ở dưới nầy, chớ hễ tôi mà lên theo, ngoại tôi thấy mặt, ngoại tôi rầy lắm: rằng vì, rước ông tôi đây là tại nơi tôi, tôi lo sợ cho ngoại tôi nên tôi sai người đi rước, chớ ngoại tôi không cho, nói rằng không đau bịnh gì mà chạy thầy chạy thuốc. Vả lại nầy giờ đây sao trong bụng tôi cũng hồi-hộp khó chịu, làm như muốn đau; vậy ông lên đi, để tôi ra đau vườn thường hoa, bằng giả tôi có khoẻ.* » *Nói rồi hai đàng từ giã nhau. A-vi-Nhi để bước lên thang. Hoa-lăn-Tinh xuống thềm, nhắm hướng đi tới.*

Mà cũng phải nhắc cái hub-viên nầy là vườn đâu của Hoa-lăn-Tinh nằm bàng chăng? Hà cũng phải chỉ rõ khi nàng đạo vườn, nàng thuận ngồi chỗ nào đường gốc nào chăng? Thường-thường nàng chẳng ra vườn hoa thì chớ, kẻ rằng cô ra, thì trước hết nàng đi lí nàng coi đã, trước coi chừng từ hướng coi có ai không, sau bẻ hoa cầm chơi luôn thể. Bẻ hoa rồi nàng đừng bước ngó đáo đác coi thật không ai, nàng mới lật đó nẻo khuất mà đi. Đông rắc lại ghế xanh ngồi đó. Ngồi cũng liếc qua mặt ngó chừng khắp hết, thấy bằng bóng người, bấy giờ nàng mới lần lại góc rào là chỗ nàng cùng Mo-Ren hẹn hò, bắt tay giao mắt. Nay nàng cũng ra vườn, cũng đi đạo mà nàng không bẻ hoa, vì tang ông còn ràng-ràng, nàng chẳng vui gì mà gẫu hoa mến đâu. Đạo lí vòng rồi nàng tách nẻo đi chừng, lần bước lại ghế xanh. Tới ghế xanh, nàng chưa kịp ngồi, xây nghe có tiếng người cọi rằng nàng ngừng mà ngó. Ngó ra nào rằng mới nhìn ra là tiếng Mo-Rên; nàng thầm nghĩ, chưa phải buổi hẹn-hò ai xuất lại gặp nàng lật đật chạy lại góc rào.

Nhắc lại Mo-Ren, thằng buồn-rầu tiếc, nghe tin ông Sanh-[illegible] quan Biện-lý đến khu vườn về tới nay, Mo-Ren nghĩ đường khăng-khít, lấy cớ bàn-hoàn, rầm canh luôn tình lại tình tới. Nghĩ chắc bà Sanh-mỉ-Boan mà lên đây, ắt phải có chuyện gì nữa đây, cang đến mối tơ-tình của mình chẳng khảng. Nghĩ vậy nên trọn ngày Mo-Ren không đợi giờ cứ chạy tới chạy lui nơi vườn mà đợi chờ, trông cho cặp mặt Hoa-lăn-Tinh mà hỏi thăm tâm-sự. Thấy Hoa-lăn-Tinh Mo-Ren mừng biết bao; mừng đến nỗi thấy mặt liền kêu, chẳng sự mạch rằng tại sao?

HỒI THỨ XVI

Hoa-lăn-Tinh lật đật chạy lại góc rào, thấy Mo-Ren mới hỏi: « Bên mạng sao mình lại đây giờ nầy, có chuyện chi chăng nhỉ?

(Mai tiếp).

XIN CHỚ QUÊN ĐẾN MÀ COI TẠI HÀNG

AUTO-HALL

MẤY THỨ XE LỘNG KIỀN THIỆT ĐẸP

CITROËN

có thứ **CABRIOLET**

thứ **CABRIOLET** già

THỨ TAY BÁNH Ở TRONG

(thứ có ngăn và thứ không ngăn)

Thứ **BERLINE**

THỨ ĐỂ CHO GIA-QUYẾN DÙNG

7 chỗ ngồi

Chư tôn thấy cũng đều thích về sự XINH ĐẸP cách sắp đặt HOÀN TOÀN, GỌN GÀN *và* CHẮC CHẮN

CITROËN

Là hiệu tốt nhứt

mà

giá cũng rẻ nhứt

Bán chịu trả trong **MỘT NĂM** *mà giá bán vẫn để nguyên không thêm chi hết*

VẠN-HÒA

N°88, Rue de Gocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải để nhẩn «Cofi cá Kim-Ngư xanh» thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trở, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều để nhẩn hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHÂN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bổn bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ ghen ghét dùng dịp mà làm theo thước kiểu của bổn-hiệu đang mua thì lấy vô cho của-qui khách mua lầm, trông là vải của bổn-hiệu: Vì vậy bổn-hiệu xin cải rõ cho chư qui khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu nhẩn, cái hình chữ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Bổn-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều để

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1- 2 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2- 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3- 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4- Vạn-Hòa con gà trống.
5- Vạn-xuân-Long xe lửa.
6- Vạn-Hòa chiếc tàu.
7- Vạn-xuân-Long bướm bướm.
8- Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 702.

VẠN-HÒA Kính khái.

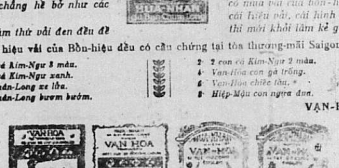

Hãy hút thuốc

JOB

C. J. BONNET

HÃY NHỚ CHO ĐẶNG CÁI HÌNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KẺ CHỦ-TÂM MUỐN MUA HÀNG LẠ

Một cái ác-tập ở trong gia-đình

Đến khi bước chưn về nhà chồng, thì đối với mẹ chồng, đã sẵn có cái ác cảm, vì thế ăn nghĩa chưa kết mà hềm oán đã sanh, một đôi dạy bảo, một chút bất bề, cho rằng chính đang đến đâu đi nữa, cũng nhứt khái cho là cay nghiệt ương gàn mà đem lòng hờn giận, nay một điều, mai một điều, hờn giận chứa mãi mà sanh ra oán thù, nàng dâu đối với mẹ chồng, tiếng tuy là mẹ con, mà cũng khác gì người bị lội đối với người coi ngược, người mắc nợ đối với người chủ nợ, thật là cái bướu trước mắt và cái gai sau lưng, mà cái lòng thù oán lại càng ngày càng sâu mãi. Lại còn chị em cô di bên chồng cũng theo ý mẹ chồng mà xét nét bắt bề, lời ăn tiếng nói, cái gì cũng trình bạch với mẹ chồng, không ngày nào là không có chuyện, người nàng dâu cả ngày như ngồi đám chông gai, nói năng cử chỉ, cái gì cũng phải giữ gìn e ấp, mà lòng hờn oán mới càng càng sâu, nghiệm câu tục ngữ ta « Giặc bên Ngô không lăng bà cô bên chồng », thì đủ biết cái lòng oán ghét của người dâu đối với chị em nhà chồng, mà chủ ác cũng đều tự người mẹ chồng gây nên cả. Ấy vì thế mà người nàng dâu mới càng hềm oán, mà đối với mẹ chồng không giữ được trọn đạo dâu con, về phần người nàng dâu không phải là không có lỗi.

Ôi! người ở chung một nhà, danh hiệu là mẹ con, mà một bên thì ghen ghét, một bên thì hờn oán, càng ghen ghét lại càng hờn oán, càng hờn oán lại càng ghen ghét, đến khi ấy thì như nước với lửa không ưa nhau, không thể nào hòa giải được, khiến cho mối hạnh phúc của gia-đình không được hoàn toàn, nên phong tục của xã-hội nầu đến nỗi đang đó, người ta thật cũng thương lắm lắm vậy.

Người có lòng nghĩ đến nhân tâm thế đạo, tương tri tương phương, mà bỏ cũ đi, phương chi đương cơn bỏi cận tục cải lương nầy, tự sửa đổi trường cũng có phần dễ. Họa là ta theo tục Âu-Tây, cưới cho con cái đã có cái địa-vị tự lập, rồi hãy lo định việc gia-thất, không phải ở chung chạ một nhà, thì không hay sanh ra chuyện lôi thôi, mà ăn nghĩa vẫn giữ bền được. Hoặc là vì cái tình cảnh bắt buộc, mà phải ở chung một nhà, thì mẹ chồng chỉ nên nghĩ rằng nàng dâu đối với mình, dẫu không có thể máu mủ gì, mà ân nghĩa thật là trọng, mình còn lấy suốt đời cam chỉ cũng nhờ nàng dâu, mình chết thì trăm năm hương khói cũng nhờ nàng dâu, ấy là chưa kể đến những việc bếp núc, giúp đỡ trong việc gia-đình, để bầy sanh năm trông cậy về đường tự tục, nàng dâu đối với nhà mình, nghĩa tất là nặng, tình tất là sâu, cái quan bệ lại có phần mật thiết hơn con gái, vậy lòng trên trông xuống, cái lượng dung thứ và cái ý quí báu, nàng dâu xo với con gái, trông lại hơn có phần hơn, tục ngữ ta có câu: « Dâu là con ». Câu ấy thật là đúng nghĩa lắm. Lại còn thế nầy nữa: bao nhiêu điều cay đắng, xưa kia ta đã từng nếm trải cả rồi, thì ta lại nên suy bụng ta ra bụng người, nỡ nào đem những điều ấy ra mà bắt nàng dâu phải chịu. Xin nhớ câu của hiền triết phương Đông và hiền triết phương Tây đã nói: « Cái gì mình không muốn cho người khác đối đãi với mình, thì đừng đem ra mà đối đãi với người khác ». Còn về phần nàng dâu thì nên nghĩ rằng mẹ chồng đối với mình, tuy không có công sanh thành dưỡng dục, mà địa-vị là một là chủ mẫu trong nhà, mình cũng đứng vào hàng con gái, mình phải vâng lời, phải quí trọng, chẳng khác gì mẹ đẻ của mình, thì cái đạo dâu con mới mong được trọn vẹn. Vả lại, mình được lừa hương phận đẹp, cả nước duyên ưa, thì cái công người sanh thành ra chồng mình, ân nghĩa cũng thật là sâu là nặng, vậy lòng hiếu thảo tình thương xét, đối với mẹ chồng cũng chẳng kém gì mẹ đẻ của mình, thì mới là người có lòng trung hậu và biết nghĩa bao đời. Lại còn thế nầy nữa: trông đặu được sậu, trồng dưa được dưa, cái lệ thường xưa nay như thế, bây giờ tuy mình ở cái địa vị nàng dâu, sau nầy tất cũng có ngày lên cái địa vị mẹ chồng, ta phải giữ cho trọn đạo, để treo cái gương sáng cho con cái theo, mà ta sau nầy lại được dâu hiếu, trong nhà thường được đầm ấm yên vui, mà tuổi già sau nầy cũng được thỏa lòng ao ước. Nếu mẹ chồng nàng dâu cũng đều được cái đại nghĩa đó, bỏ được cái tập tục cũ đi, cạnh gốc một ngày một mất, ân nghĩa một ngày một sâu, cái mối hạnh phúc ở gia đình, cái nền phong hóa của xã-hội, cũng đã gây nên từ đó được một vài phần. Các bà mẹ chồng và nàng dâu nước ta bây giờ nghĩ sao?

H. T. B.

Sách in rồi lần thứ nhì

QUYỂN

Bách-Phần Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi, kỳ nhì nầy có thêm vô mười mấy trương sách nữa: nói về luật mới đổi thuộc về **Bách-phần**, *và con niêm giấy tin-chỉ, lại có chỉ rõ cách phạt* **Bách-phần** *không đúng giá hay là dẫu giả.*

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trừ bán lẻ: 1$00 mỗi cuốn;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tôi tính cho như vầy:

50 cuốn sắp xuống trừ huê-hồng: 20%.

51 Cuốn sắp lên — : 30%

(Không dám nhận cách lảnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-BÁ-PHÚ

Soạn-giả quyển: Bách-Phần-Luật-Giải

Vinhlong

Cần dùng

Thợ nguội và làm lửa.

Do nơi SỞ XE LỬA từng thứ nhì, đường Boulevard de la Sommesé 2.

J'offre aux Lecteurs et Lectrices

la possibilité de faire agrandir

LEURS PORTRAITS DE FAMILLE

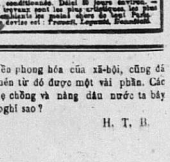

Il suffit d'envoyer une photo, soit individuelle, soit groupe sur laquelle on désire, en indiquant Cm. ou diamètre, ou dimensions, ou proportion. 3 f. 5 [illegible] 3 f. 5 [illegible] 3 f. 5 [illegible] Port (10 f.) qui vous [illegible] sera remboursé [illegible] 10 X 15 Pour fait et Port rendu. Blanc [illegible] 1 f. 50 [illegible] 2 f. 50 [illegible] Mon travail sort les plus [illegible] les plus [illegible] Mes devis est: Prospect, Lapeyrie, Bordeaux.

DẦU "CRESYL" THẬT
và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bắc học, thì có một mình Ban hiệu :

CRESYL-JEYES

DỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HAM
PHÒNG NGỪA BỊNH OAN Uống nhiều thuốc, nhưng ít bịnh giảo-trùn, thời-sinh, ta-thấp, côn địch-thu vật.
THIỆT HỮU ICH Dùng nước sát-trùng đặc-dụng của ray nhà vườn, phải đọc-ấn, để KHÔNG CÓ CHI LÂNH NGHIỆM BẰNG Dùng nước sát-trùng và muối mông, bồ chơi, giặc áo, ngừa chuồng-nhau.
Có nơi mua dầu "CRESYL-JEYES" đặng trọn trở hết hồi hám mà thôi.
MÁY ĐỪNG GIỐI BỊNH CHÍU Ở Ban sau không có mua dầu "CRESYL-JEYES"

MUỐN SANH LỢI NHIỀU
NÊN ĐẾN TẠI HÃNG:

Comptoir auxiliaire de commissions et de Représentations

109, Boulevard de la Somme — SAIGON

Bản hiệu bán rỏng các hiệu máy danh tiếng cả hoàn-cầu. Đã ít tốn hao mà giá lại ế.

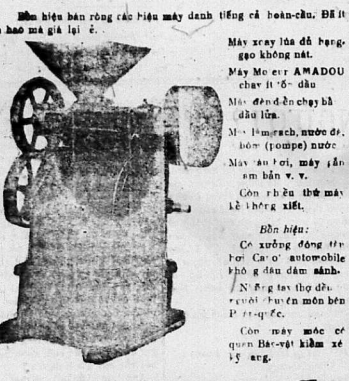

Máy xay lúa đã hạng-gạo không nát.
Máy Moteur AMADOU chạy ít tốn dầu
Máy đèn đá-đèn chạy bằng dầu lửa.
Máy làm-mạch, nước đá, bơm (pompe) nước
Máy ấu-hơi, máy gắn ám bằng v. v.
Còn nhiều thứ máy kể không xiết.

Bản hiệu:
Có xưởng động tiếp hơi Carosserie automobile phụ giữ dám sánh.
Nhiều tay thợ đều người chuyên môn bên Pháp-quốc.
Còn máy móc có quyền Bác-vật kiểm xét kỹ càng.

Xin viết thơ thương nghị với M. le Directeur du Comptoir auxiliaire de Commissions et de Représentations sẽ có thơ trả lời tức tốc.

RHUM MANA

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN NƠI BÔNG-PHÁP
Hãng Société Commerciale Mazet d'Indochine
20, Rue Paul Blanchy. — SAIGON

THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... 2$50
Ở xa thêm tiền gởi..... 0 35

Thơ và Mandat gởi cho :
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

TỰU TRƯỜNG
NGÀY 1er AOUT 1928
Dạy thi bằng-ấp
Tiểu-học và
sơ-học

Pensionnat NGUYỄN-VĂN-NGỮ
8 rue Mathieu Vi le

Kỳ tựu trường tới sẽ mở lớp tối nghiệp năm đầu (1re année). Có giáo-viên rành nghề dạy trẻ.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Huế Lâithiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *tính 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0 20)* thuốc rượu Thiên-thời rất thần hiệu, dầu Cò-la Bột Longxuyên, Savon Hòa Vinh bánh Quốc-Nữ, mặc giống nấu vân...

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG.
98, Rue Lagrandière
Téléphone 686

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà này có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (15 Tây), trắng và đủ màu; gối nhuộm bên Pháp-quốc, nên mầu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không ố 4$00 một thước tây.
Lụa soan làng-châu, trắng, từ 3$00 tới 8$20 một thước tây.
Lụa quyến trắng, cạnh chỉ thiệt mịnh; 2$40 tới 2$80 một thước tây.
Lãnh thương hạng, chiết trắng, dệt rộng tư Thương-hải, bề khổ rộng 0m50. — 0$60 20 một quản.
Lãnh đen (ba làng đen huyền, không trổ bông, bề lông), khổ Bắc-thảo 6500 một quản.
Lãnh đen (ba làng đen huyền, không trổ bông, bề lông) khổ trung 5$50 một quản.
Các mặt hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại giá tăm, dệt rất kỹ càng, đáng cả hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta đúng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy công nên gọi là: tiện nghi nhi bấu lợi.

Vì muốn tri danh trong lục châu, nên phải biết kinh tới cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bắt cầu là nhiều ít, xin viết thơ cho hỏi giá, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi sẩu thế nào, thì mới tin chắc lời rao này không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chơi-ận lịch sưa, ông bà mình truyền lại theo đời lên thời: cũng nhau cũng là nó quí lắm lắm hết. — Ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thường thứ ngồi đồng Bội tinh và hàng lãm trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền-ngôn hay làm ra một pho sách, đặt hiệu là « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » Viết bằng chữ Pháp, sẵn chương đặt để mỗ cách tiêu tao, đến đỗi người Pháp cũng phê lắng khen. Sách ấy nói về cho ta Annam soạn giả người Annam, nên Annam đọc họ, ít coi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai đang nên mua một quyển treo cho con cháu ở Tây luận lý xưa của Annam học cách đặt để theo Pháp, sau giải khoái một bổi.

Giá mỗi cuốn..... 1$00
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

Giá mỗi cuốn là..... 1$80

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement vì bởi cớ đăng báo hiểu dư.

Xin người lẫnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cảm ơn

Cần dùng

Một người thợ đèn tại Đề Bô Xe lửa ở Tourcham (Phanrang). Do nơi sở Xe lửa từng thứ nhì đường Boulevard de la Somme số 2.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vinh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, gối tốt làm.

Bổn con trẻ đực đang tuổi và đang sức làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn bảo.

DẦU HÔI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu: Mô-Neo « Le Pétrole Ancre » của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu ấy hấp ít hao dễ sáng suốt mà không có khói. Thiệt là tốt nhứt hạng trong toàn cõi.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
Đều có bán các thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi thăm đầu chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 4, Ông chủ hãng sẽ hồi âm tập tức.

Cần dùng

Một sở cao-su cần dùng thêm thợ vẽ, điều dưỡng, surveillants, thợ hàn chì, hàn cầm, phải có giấy chứng tốt Ai muốn xin làm, do nơi tòa Quan mà hỏi thăm.

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais
18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bút toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng tay khoa mục xuất thân, đã từ cách giáo dục tân tiến đầy đủ, cốt lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thư-ký giỏi gián và buôn bán bạ thiệp. Có hai lớp dạy rõng chữ Langsa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mời Ông cử-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE / COURS DE COMMERCE / COMPTABILITÉ COMMERCIALE — *Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit, 1 Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Commerce).*

Học sanh có cấp bằng sư-học, học khoa bút toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal) biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'Inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE *(Professeur) :* 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE. — *Professeurs :* 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie. 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé de Cours :* l'Ancien Secrétaire dactylographe

Có sở cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo dìu dắt học sanh siêng năng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
Directeur-fondateur, 22, Rue Thomson, Saigon

RHUM St JACK

Rhum le plus populaire de l'Indochine

Marque Dragon Rouge

QUALITÉ SUPÉRIEURE — VÉRITABLE RHUM

SEUL DÉPOSITAIRE
Société commerciale Mazet d'Indochine
20, rue Paul Blanchy, SAIGON.

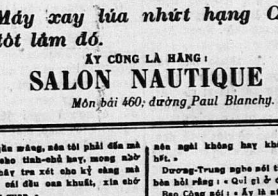

ALLO ! ALLO !
HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt làm đó.

ẤY CÙNG LÀ HÃNG :

SALON NAUTIQUE

Môn bài 460, đường Paul Blanchy. **SAIGON**

LỜI KIỂU LỖI

Gần trót tuần nay, tôi nhơn bận việc nhà, bết đất dỉ, nên phải tạm đình bộ truyện *Thất Hiệp ngũ nghĩa* lại ít ngày, làm cho độc-giả chư tôn nhọc lòng trông đợi, có nhiều ông đến đôi phải gởi thơ đến tôn soạn mà than phiền, thiệt tôi rất lỗi.

Vậy kể từ số báo ngày nay, tôi sẽ bắt đầu dịch tiếp theo luôn cho vui lòng độc-giả, nhờ chư độc-giả thứ cho.

Dịch-giả, NGUYỄN-CHÁNH-SẮT
Cẩn bạch

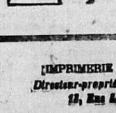

Feuilleton N° 28

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七 俠 五 義

HỒI THỨ SÁU

Xin coi tiếp theo kỳ Báo số 2973

Dương-Trung nói : « Khó lắm ! Kẻ lắm ; vì tôi phụng chỉ, dẫn Bao-lão sắp đặt vào Ngọc-thần-cung mà trốn fm tá mạ. » Nói rồi lũn dẫn Bao-Công, đi thẳng vào Ngọc-thần-cung, đến nơi thì thấy liễu cao nhà rộng, sáng lạng huy hoàng, vừa bước tới cửa điện, Dương-Trung liền đứng chơn đứng lại nói với Bao-Công rằng : « Tiền-sanh khám phụng Thánh-chỉ, thì phải vào điện mà trừ tà, để tôi ở lại cửa nầy mà coi chừng cho Tiền-sanh cũng được. » Bao-Công bèn nghiêm mình nhẹ gót huỡn huỡn bước vào.

Vào đến điện rồi ngó thấy chính giữa có một cỗ bửu-tọa, liễu vội và bước tới quì xuống 3 lần, khấu đầu 9 cái mà làm lễ, lại thấy có một chỗ tọa-vị một bên. Bao-Công bèn cúi oang rồi bước vào đó mà ngồi. Dương-Trung thấy vậy, trong lòng kinh phục vô cùng, bèn nói thầm rằng : « Ta không đó một người quan chức nhỏ mọn, mà thông thạo quốc-lễ như vậy... » Lại thấy Bao-Công đối với bửu-tọa, chẳng khác chi đối với vua, chẳng qui rồi đoan chắn, cặp con mắt rất có oai nghiêm ; Dương-Trung lại càng kinh phục và khen ngợi hơn nữa, bèn nghĩ rằng : « Hèn chi mà Thánh-thượng yêu trọng và cùng phải. »

Dương-Trung còn đương suy nghĩ, xảy nghe trên liễu trông đã trở oanh, một ngoa âm-phong thổi tới rao rao, nghe bất lạnh mình, lại thấy phía dưới đơn-trì, có một luồn gió tốt, mà trong luồn gió ấy ngào hơi như khóc như than. Bao-Công nhướng mắt ngó lên, thấy bóng đèn, thoạt sáng thoạt tối, Dương-Trung đương nghĩ ở ngoài vàng 16 xiềng xuống, bất tích nhơn sự ; trước trong một khắc, lại thấy hồn đứng dậy, đi bộ nhẹng nhẽo như con gái, bước tới trước điện qui xuống trước mặt Bao-Công chúc mừng 2 chữ vạn phước.

Lúc bấy giờ, dân đuốc tả hữu, Bao-Công trong lòng đã biết rõ rồi, bèn hỏi rằng : « Mi có việc chi oan uổng, hãy tỏ hết cho ta nghe. »

Bao-Công hỏi vừa dứt lời, xảy nghe Dương-Trung vừa khóc vừa nói theo giọng con gái rằng : « Ngài ở! kẻ nô-tỳ nầy tên là Khâu-Châu, nhơn vì cứu chủ mà phải liều mình, hàm oan nơi địa-phủ, trót đã hai mươi năm, chờ cho tình-chủ gián làm mà kết cái án nầy mới được. » Nói rồi bèn đem hết đầu đuôi những việc âm mưu hãm hại mà thuật lại một hồi ; rồi lại nói tiếp thêm rằng : « Hôm nay Lý-ương-quang ngu tài cũng gần mãng, nên tôi phải đến mà bảo hầm cho tình-chủ hay, mong nhờ tình-chủ hãy tra xét cho kỹ càng mà bảo giùm cái đầu oan khuất, xin chớ tiếc lịu cơ quan. »

Bao-Công liền gật đầu và đáp rằng : « Nếu có việc trăm oan như vậy, thì ta quyết tra vấn cho ra, song mi phải tàn hình ẩn tích, chớ nên làm cho Thánh-giả sợ một mà phải mang tội trọng. »

Dương-Trung lại nói : « Tôi xin vâng mạng tình-chủ. » Vừa nói vừa cúi đầu, rồi đứng dậy trở ra chỗ cửa, ngồi lại nơi ô vuông vai tình dậy. *(Nguyên nầy giờ mà nói chuyện với Bao-Công đó là oan-hồn của Khâu-Châu, mượn xác của Dương-Trung mà nói).* Nên khi Dương-Trung tỉnh dậy rồi, thấy Bao-Công vẫn cứ ngồi ở một chỗ thì bỗ rằng : « Hãy lão Hắc, đã bảo lâu mà sao không thấy động tỉnh chi hết ; vậy rồi tôi biết làm sao mà hồi phúc cho Thánh-thượng người hay ? »

Bao-Công nói : « Tôi đã thăm mình oan quí rồi, tại ngài hàm ngủ quá, cho nên ngài không hay không biết chi hết. »

Dương-Trung nghe nói thì lấy làm lạ, bèn hỏi rằng : « Quí gì ở đâu ? »

Bao-Công nói : « Ấy là nữ-qui. »

Dương-Trung nói : Đâi ! Nữ qui, sử qui gì ? nè có nói tên gì hay không ?»

(Mai tiếp).

ÉCOLE DE DACTYLOGRAPHIE

Sténographie et Comptabilité Pratique

PHAM-VĂN-VINH
14, Rue Legrand de la Liraye, 14
(Dakao) Saigon

Trường dạy học-sanh máy viết, chữ tắc, bút toán và chữ Ăn-lê. Ấy khoa-học, Giáo-sư Langsa dạy rất cẩn mẫn và mau giỏi. Học ba tháng nên nghề và sẽ bảo kiết cho làm việc.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIẾT
13, Rue Amiral Massard, Saigon.

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢI

Số báo: 2996
Saigon le 9 août 1928

Saigon le 9 août 1928

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG

ÊTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — Saigon

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

Kính càng qui vị đặng rõ: **ĐẠI-ÍCH** *lại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đèn **SUCCÈS** *đu kiểu, treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.*

Trữ: Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vải mag mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). *Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.*

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — *rue des Marins.* — *Cholo*

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu cùng-tôn được rõ: *những các thứ thuốc Cao đơn hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y* **VI TÉ-SANH** *bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nầy danh sau, mà chế luyện cho được tôn thiện tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều xứng danh tựng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.*

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nhẽ giục để thả lợi, chẳng kể lôn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm những bao những hộp, những ve giống từa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ cho hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG**, *và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

86 rue de Canton 38. — **CHOLON**

Chủ nhơn cẩn cáo

HÃY CHO CON TRẺ DÙNG VẬT THỰC RẤT QUÍ

là sữa đặc có đường hiệu

NESTLÉ

«CON CHIM»

Xã-hội tiểu thuyết

Học-sanh hiện hình

(Dịch chuyện Tàu)

(tiếp theo)

HỒI THỨ TÁM

Khi đó, Trần đồ sự, Hầu Ái-Xuân bảo qua-tăng dọn rượu, sau khi mãn tiệc, khách nhơn đều cáo thối ra về, Bình-Sơ về nhà rồi, cứ gầm nghĩ một mình mà nói: ngày nay ta tới nhà Ái-Xuân, tưởng là can gián chàng về sự phế học, chẳng dè chàng nhiều câu biện bác, khiến ta không ngỏ trả lời, ta biết chàng có tánh chấp mê, không thể nào can gián cho được. Xem chàng kết bạn với bọn ăn chơi cờ bạc, thời biết chàng đu đẳng đã lâu, không biết ngày sau chàng kết quả ra sao, ta lo sợ cho chàng nhiều lắm, Bình-Sơ nói rồi, thót dựa mình bên ghế, cứ than vắn thở dài.

Cách một thành, tiếp Học-Bộ thông báo rằng: theo lời nghị định năm nay, bnộc các Học-sanh tốt-nghiệp khoa nầy lại phải tới kinh-đô khảo thị, hễ ai khảo thì trúng cách, mới có du học văn-bằng» Bình-Sơ nghe báo rồi, lật đật vào kinh ứng thi, may đâu Bình ta trúng cách, đậu đầu cả mấy trăm Học-sanh, Bình ta lãnh Văn-bằng đã xong, trở về nhà lập tức, khi về nhà rồi, lại tiếp học Bộ cấp phát một bổn chương trình, nói về sự xuất dương đủ cả, lại cáo bạch cho các Học-sanh biết rằng: kẻ Học-sanh ở các tỉnh bắc phương, phải lựu lại Thiếu-tân một chỗ, đăng ngồi Tàu qua Thượng-Hải. Hội đồng với Học-sanh các tỉnh em phương, em bắc Học-sanh đông đủ cả rồi, mới cho giấy ngồi tàu qua Mỹ quốc.

Trước khi Bình-Sơ chưa xuất hành, thời tân khách trong nhà đông ngất, nào thân thích, nào bằng hữu, đều đem lễ vật tiện-đường, đến ngày cử bộ ra đi, thời thân hữu tiện đường xuống Tàu tốt cả, hoi đàng để lời từ biệt đều có đủ ái hoài, buồi ấy, hành khách và các bạn lũng hành, đứng trên bờ đông đảo, có kẻ vui cười, có người trò chuyện, lại có người châu lụy tuôn rơi, có một chàng Học-sanh, quê ở Sơn-đông, độ chừng hai mươi tuổi, chàng xuống Tàu thời từng hình một nàng thiếu nữ, còn nắm tay nhau đứng bên cầu Tàu, ban đầu thời lâm thâm to nhỏ với nhau, thét lại thời ôm đầu nhau sút sụi, Bình-Sơ thấy vậy cảm cảnh liền than thở mà rằng: châu ôi.... kẻ ở người đi, hai đàng để lòng thương nhớ, cảnh tình nầy ai ai cũng vậy, gẫm người mà nghĩ đến mình, nếu có Biểu-tỉ (Lỗ-uẩn-hoa) ta tôi đây, cơn sầu thảm kể sao cho xiết chăng nghĩ thế mà rưng rưng nước mắt, cứ thương nhớ biểu-tỉ của chàng. một lát, nghe Tàu xúp lê, thời biết Tàu gần kéo neo chạy. Bình-Sơ bèn từ tạ mấy người tiện đường tất cả, đặng dời gót xuống Tàu, thoát thấy Ái-Xuân và chạy và ngoắt tay, lại kêu lớn mà nói: Bình-huynh.... tôi tới đây.... tôi tới đây... chậm đợi tôi một chút,... Bình-Sơ dừng chưn đứng lại, thời Ái-Xuân chạy tới bên bờ. Xuân ta mình đổ mồ hôi, cứ thở hào hển mà nói: tôi chậm trễ quá, may gặp Bình-huynh tại đây, tức thời lấy tấm ảnh-phiến (tấm hình) bên mình, lặng cho Bình-Sơ khi đó. Ái-Xuân lại đem lời trân trọng mà rằng: tôi nghe Bình-huynh xuống Tàu, mà tiện đường không kịp. Vì tôi ghé chụp hình tại lầu chiến-tướng, ngồi đợi nửa giờ, nên tôi chạy tới bến Tàu đây, có chậm trễ vài bước, bây giờ anh em gặp nhau từ biệt, không có vật chi, đặng gọi chút tình, tôi xin lặng tấm hình của tôi, để làm vật kỷ-niệm. Hình Sơ thấy Ái-Xuân có lòng quyến luyến, thời tay bắt mặt mừng, bèn tiếp nhận tấm hình cất đi, và để lời cảm tạ, liền đó, Bình-Sơ kêu Xuân-huynh một tiếng, rồi lụy nhỏ thảm bâu, Ái-Xuân thấy vậy mười lòng, cũng ngậm ngùi khó chịu. Song chàng nghĩ đương cơn từ biệt, sợ Bình-Sơ đeo dạ sầu phiền, nên chàng gắng gượng vui cười, liền kêu Bình-Sơ mà nói: nay Bình-huynh xuất dương du học, chẳng khác nào chưa bước máy xanh, tôi tưởng ngày nầy là phát nhân tiền trình, thật một ngày thiên hoan địa hỉ, chi nam-nhi tang bồng vạn lý, chẳng nên lấy câu ly biệt phiền lòng, vả lại anh em gặp nhau, thời vui mừng không xiết, lẽ nào để dạ sầu phiền, vậy xin Bình-huynh dời bổn làm vui, đặng xuống Tàu an dạ.

(Mai tiếp.)

TRẦN-SONG-BÌNH.

Gió tâm hầu kể. Bể lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi hải biển. Thoan bướm lước ngoài khơ

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm đấu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý,

PHARMACIE PRINCIPALE

ở ngay nhà hát tây, Saigon

Mà các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

DƯỚI NƯỚC

HIỆU:

L. L.

57 và 10

MÃ LỰC

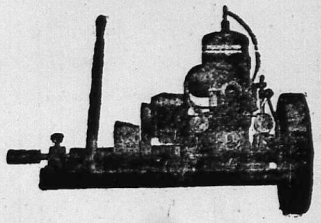

KIỂU RIÊNG

ĐỂ CHO

TẮM BẮN

CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy do tại

A.C.R.I.C.

3 Bd NORODOM

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn !... Nếu sự quá nhọc làm cho chư tôn gần đuối thì chắc chư tôn tưởng chẳng hề làm cho thành được cái điều mơ ước đó. Hễ lao thân lâm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được ? Chư tôn tuổi hồi còn thơ, lẽ nào lại bỏ qua một sự sung sướng như thế.

HÃY LÀM CHO SỰ MẠNH KHOẺ, CHO CÁI SỨC HĂNG HÁI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chả tâm mà sáng sóc lấy mình. Sự sáng sóc ấy mỗi ngày chịu tốn với nó một phúc đồng hồ; vậy thì chẳng phải mất ngày giờ, mà cũng không phải tốn của ? ấy là sự mạnh khoẻ trở lại cho mình và với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được một đời vui vẻ.

Hãy khi sự uống ngày hôm nay thứ thuốc cao thượng, mình rất hiền và thật là hay !

FLOGALINE

BỔ GÂN CỐT

Làm ra bằng viên với những chất hoá thảo mộc, chuyên trị bệ gân cốt mất mệt và làm cho từ chi yếu đuối trở lại mạnh như thường.

Có bán tại nơi : PHARMACIE PRINCIPALE à Saigon

Thuốc PEPTO-KOLA KOP

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nhọc trí mất ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay [illegible] mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhơn, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn **250.000** *đồng bạc*

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy:

1° — Lãnh tiền đem gởi không hạng kỳ bằng bạc Đông Pháp hay là tiền quan Langsa; cho 4 ly lời mỗi năm; (4%)

2° — Lãnh tiền TIẾT-KIỆM cho 5 ly lời mỗi năm; (5%) (bao nhiêu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hạng kỳ, cho 6 ly lời mỗi năm; (6%)

4° — Bán chi phiếu (cheques) và gởi tiền qua Đại-Pháp bằng dây-thép hay là gởi theo tàu trau (transferts par câble ou par courrier);

5° — Cho vay đủ cách;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công-ty *VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG* sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân-hàng mà đồng bang muốn cần dùng.

Ông Huỳnh-đình-khiêm, Nghiệp-chủ ở Gòcông, Đành-dự Hội-trưởng;
» Trần-trinh-Trạch, *Nghiệp-chủ ở Bạchliêu, Chánh Hội-trưởng Bản Trị-sự.*
» Nguyễn-tấn-Vân, *Hội-đồng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng;*
» Nguyễn-văn-Của, *Chủ nhà-in, Quản-lý Hành sự.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT

54, rue Pellerin

Dây-thép nói số **748.** Tên dây-thép **CRÉDITANA**

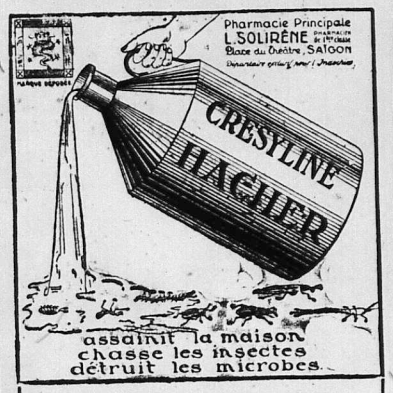

TÂY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ là: **0$50**

SẮP MỞ

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF** *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mới thấy ngày xuân đã thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão thành đồng, mặt mày tươi tốt cũ như trẻ, lại măng hơn xưa.

Còn con nít liệt dương, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ nâng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

Gia-long Học-đường

148 - 170, đường Chasseloup-Laubat, SAIGON.

CÁO-BẠCH

Ngày tựu trường: **16 JUILLET 1928.**

Hễ thi bằng-cấp sơ-học tại đô thành Saigon năm nay bổn-trường chọn 15 sĩ-tử ưng thi. — Giấy cần cước của mỗi trò có cầu chứng quan Đốc-lý Saigon nhận thiệt, ấy là chứng quả thiệt sức, thiệt lực, thiệt danh, thiệt tánh từ trò.

Kết quả 11 trò sau nầy được đậu:

1° — Võ-hữu-Thanh, Rạch-giá
2° — Võ-hữu-Lộc, id.
3° — Nguyễn-văn-Lâm, Sadec.
4° — Đặng-văn-Quân, Tayninh.
5° — Nguyễn-xích-Hảo, Cholon.
6° — Ngô-văn-Nhơn, Travinh.
7° — Nguyễn-nhựt-Tân, Travinh.
8° — Lê-văn-Trâm, Canthơ.
9° — Phan-hữu-Nghĩa, Bentre.
10° — Huỳnh-văn-Hơi, id.
11° — Ngô-long-Xưu, Giadinh.

Những khóa-sinh dưới đây ban ngày học tại trường Bổn-quốc, về ăn ở đủ ban đêm học tại bổn-trường, thì đậu các bội thi mới rồi kể ra sau nầy:

Brevet d'Enseignement Primaire Supérieur — *Võ-văn-Giác, Lê-văn-Giu, Lý-thành-Kính, Nguyễn-văn-Thành.*

Diplôme d'Enseignement Primaire Supérieur Franco-Indigène — *Võ-văn-Giác, Lê-văn-Giu, Lý-thành-Kính.*

Baccalauréat: *Trúng tuyển kỳ nhứt:* *Ngô-tử-Thành.*
Đậu đủ hai kỳ thi hồi đối Tú-tài Pháp-quốc. *Nguyễn-văn-Khoa.*

Bổn-trường lãnh nuôi học sanh từ 7 tuổi trở lên, học từ ban tiểu học, sơ học, đến tốt nghiệp. Hãy viết thơ đăng giữ chỗ trước hoặc hỏi điều lệ học, bổn trường sẵn lòng gởi đến.

M. Cao-văn-Trí, lương-y bổn-quốc, châu tất việc vệ-sinh sức khỏe cho từ trò.

Nay cáo bạch.

GIA-LONG HỌC-ĐƯỜNG.

LỜI DẶN. — Bổn-trường nhận lãnh những học-sanh có bằng-cấp sơ học rồi, muốn học các lớp tốt nghiệp tại trường Bổn-quốc (nhưng vẫn ở và học đêm tại bổn-trường). Phải gởi đủ giấy tờ và đến ôn nhuần bài vở trước tại bổn-trường mà chờ ngày tựu trường thi vô các lớp trường Sy — (từ lớp 1re A tới 4e A).

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderva có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó vô hại mà mùi thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt lỉ, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vị Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương càng là bổ dưỡng kẻ ra tráng kiện.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lận, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh ráo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRÈNE là bào chế và ng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon có bá

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-DẦU »

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bá phát bá trúng công hiệu như thần, khắp cả Toàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đân-Thổ hiểu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đân-Thổ nữa. Vì sợ c lạc-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cái xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu đúng Phật mập thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tân, môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại NAM-VANG (PNOMPENH) đường PRAIRIE số 95.

DƯỢC-PHÒNG.